

Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg) og af flere andre ærede Medlemmer. Naar nu det tredie Led i denne Proportion, nemlig Folketallet, stiger, saa kunde der blive Spørgsmaal om, hvorvidt denne Stigning klemmes ind i Ordet „omtrent“, saaledes at vi kunne beholde x uforandret, eller om man skal gaa den af Regjeringen anviste Vej og sige: „omtrent“ kan ikke rumme denne Forhøielse af det tredie Led i Proportionen, og derfor skulle vi have x forandret. Nu er det min Opfattelse — og det beviser, som ogsaa oplyst under Forhandlingen, hele den Udvikling, som dette Spørgsmaal hidtil har faaet —, at endnu er det tredie Led af Proportionen, nemlig Folketallet i Landet, ikke steget saaledes, at der derved kræves nogenstomhelst Forandring i det fjerde Led, og ikke steget anderledes, end at Ordet „omtrent“ foran 16,000 i første Led meget godt kan rumme Forhøielsen, thi dette „omtrent 16,000“ bliver i Alt kun 17,600, og det er ingenlunde Mere, end det til mange Læder har været i Forhold til, hvad der tidligere stod, nemlig 14,000. Hvorledes fortolkede den grundlovgivende Rigsdag selv denne Paragraf med Ordet „omtrent“, der netop var den samme Bestemmelse som den, der staaar her, med Undtagelse af, at der i Stedet for 16,000 stod 14,000? Det ærede Medlem fra Varde har saa klart som muligt oplyst, at den Fortolkning, som ogsaa jeg hævder, er den eneste rigtige, idet man anvendte Paragrafen saaledes, at man fordelte Valgkredsene efter Bestemmelsen i den samme Paragraf paa den Maade, at der var indtil det dobbelte Antal Beboere i een Kreds imod en anden. Dersom denne Paragraf havde haft den Betydning, at der skulde være et lige stort Antal i hver Valgkreds, havde den grundlovgivende Rigsdag nok vogtet sig for at vedtage en Valglov første Gang, som i den Grad sønderbød den Opfattelse, at i den ene Valgkreds skulde der være ligesaa Mange som i den anden. Hvad der end er sagt af de ærede Medlemmer for Københavns 1ste Valgkreds og for Odense Amts 1ste Valgkreds, naar man altsaa at lade vor Opfattelse af Paragrafen gjælde; det er bevist i hele vort konstitutionelle Liv, at det er den rigtige. Gen Ting er rigtig til, og det er, at man med denne Opfattelse for Die har hævdet, at i de tyndere befolkede Egne skulde der ikke være saa Mange i Valgkredsen som i andre mere befolkede Egne, ogsaa af den Grund, at dersom man sagde, at der skulde være lige Mange, saa umuliggjorde man saa godt som de ypperste Egne i Kredsen — navnlig til visse Læder paa Mæret — at udøve

deres Valgret. Altsaa netop af Hensyn til den almindelige Valgrets Princip har man ladet de tyndere befolkede Egne have et færre Antal Indvaanere i Kredsen end de stærkest befolkede Egne. I Kraft af denne Fortolkning af Paragrafen, som er gjort gjældende under denne Forhandling, og hvortil jeg slutter mig, maa jeg, hvis vi skulle komme til en delvis Revision af Valgloven, hævde den samme Opfattelse, som den grundlovgivende Rigsdag gjorde gjældende med Hensyn til dette Spørgsmaal. Det er altsaa ingenlunde sagt, at der skal være lige mange Indvaanere i hver Kreds; men saafremt man maatte finde, at første Led i den af mig angivne Proportion, omtrent 16,000, ikke svarede til Stigningen af Befolkningen, til det tredie Led, maatte man da omdele Valgkredsene, forandre Xet med alle de fornødne Lokale og andre Hensyn, som maatte komme i Betragtning ved Siden af selve Indvaanernes Antal. Af disse Grundsaetninger, hvorfra den grundlovgivende Rigsforsamling gik ud ved Valgloven af 1849, er der ikke Spor i det foreliggende Lovudkast; tværtimod, det byrder netop disse Grundsaetninger. Det lader Valgkredse staa uforandrede, som efter disse Grundsaetninger burde forandres, ogsaa i Retning af at faae flere Repræsentanter, og det giver, blot med Tallet for Die, flere Repræsentanter til Kredse, som efter samme Grundsaetninger ingenlunde have Krav derpaa. Jeg vilde være villig til at gaa med til en Omlægning af de 9 Kredse i Kjøbenhavn (Frederiksen: Tak!). Ingen Marsag. Det ærede Medlem siger Tak for denne Villighed; ønsker man det ikke, lægger jeg heller ingen Bægt derpaa; men det forekommer mig, at der kan være nogen Villighed deri, og at det er det Æneste, der for Liden kan være Tale om at gjøre, hvis man ikke skal gjøre noget rigtig Gjemmevribende, hvilket jeg tror, at hverken Lidsforholdene nu eller de foreliggende Forhold overhovedet kræve med Grundlovsparagrafen for Die. Jeg hævder, at ved denne Omlægning af Kjøbenhavn i 9 lige store Valgkredse, er Kjøbenhavn, i god Forstaaelse med Grundlovsparagrafen, vel repræsenteret, naar den ellers da, saaledes som nu, har fortrinlige Repræsentanter. Naar der ankes over de forskellige Bestemmelser i den reviderede Grundlov, og der siges, hvorfor man ikke fik dette specielle Punkt ind, saa maa vi bestandig erindre, under hvilke Forhold vi fik denne nye Landsstingslov. Vi fik den i Rigsraadet, idet et Parti i Rigsraadet ikke deltog før tilsidt og tvungent i Forhandlingen af de enkelte Spørgsmaal. Vi fik egentlig kun een Forhandling om de enkelte Spørgs-